

FRED ZOEKT
VRIEND

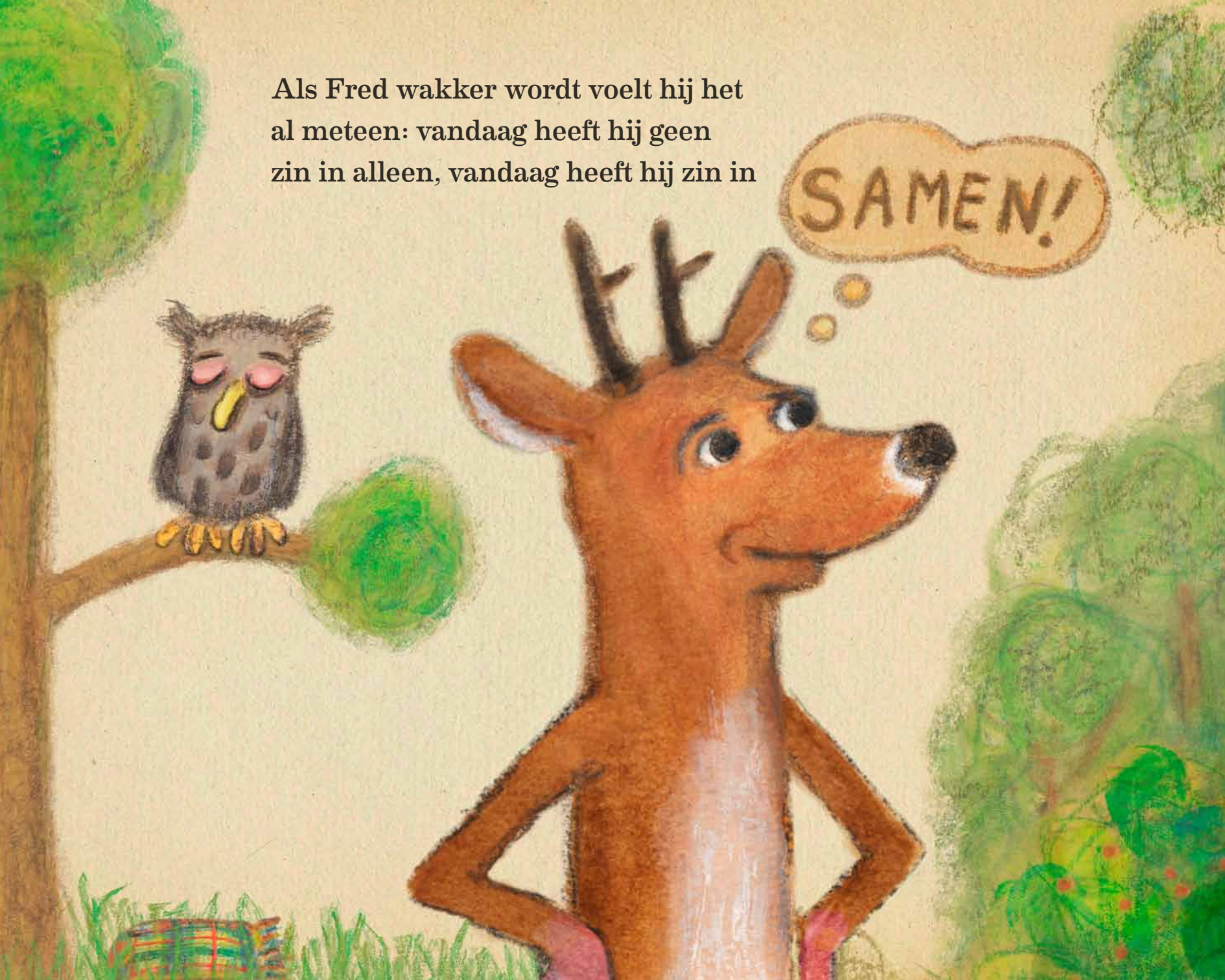
Pépe Smit

DE HARMONIE

Als Fred wakker wordt voelt hij het al meteen: vandaag heeft hij geen zin in alleen, vandaag heeft hij zin in

SAMEN!

Hij holt naar het hol van konijn.

KONIJN!

Maar konijn is niet thuis.

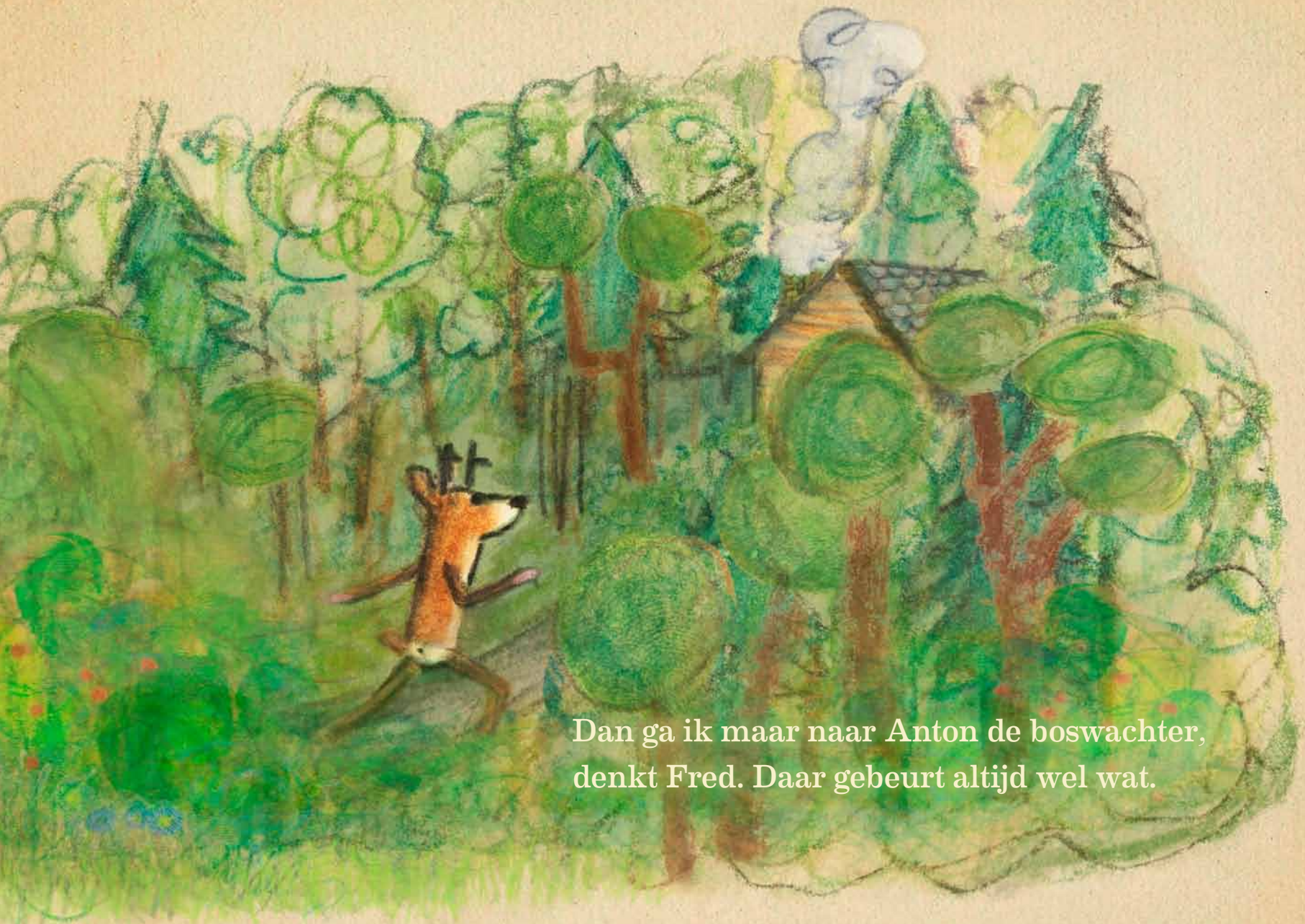
KONIJN!

KONIJN!

KON

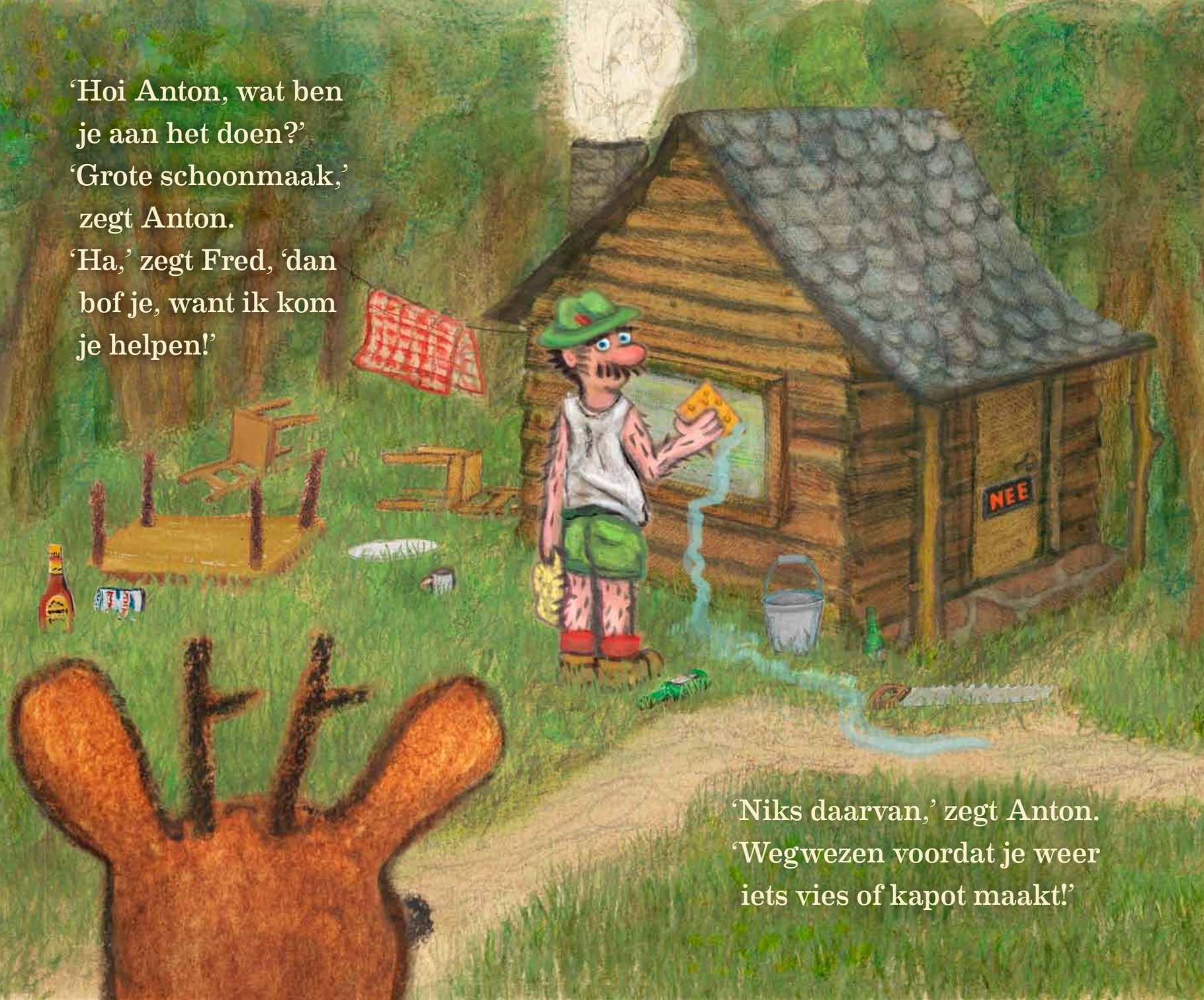
Dan ga ik maar naar Anton de boswachter,
denkt Fred. Daar gebeurt altijd wel wat.

‘Hoi Anton, wat ben je aan het doen?’

‘Grote schoonmaak,’ zegt Anton.

‘Ha,’ zegt Fred, ‘dan bof je, want ik kom je helpen!’

‘Niks daarvan,’ zegt Anton.

‘Wegwezen voordat je weer iets vies of kapot maakt!’

Nou zeg, denkt Fred, terwijl
hij het bospad afslentert.

Wat een stomme vriend.

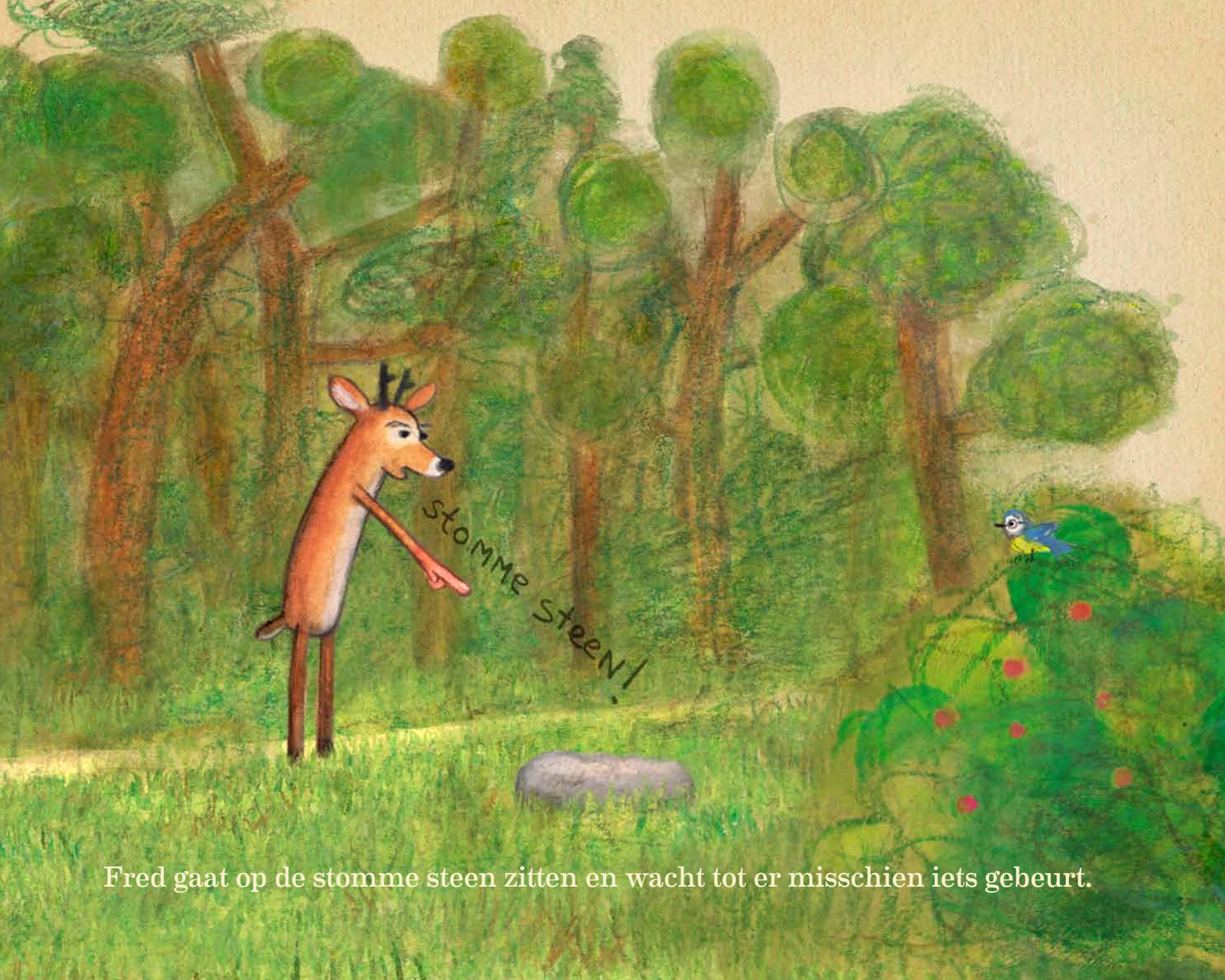
Wat een stomme dag.

Wat een stom bos.

Wat een stomme steen.

Fred gaat op de stomme steen zitten en wacht tot er misschien iets gebeurt.

Maar er gebeurt niks.

En niks.

ptfff

En niks...

En niks.

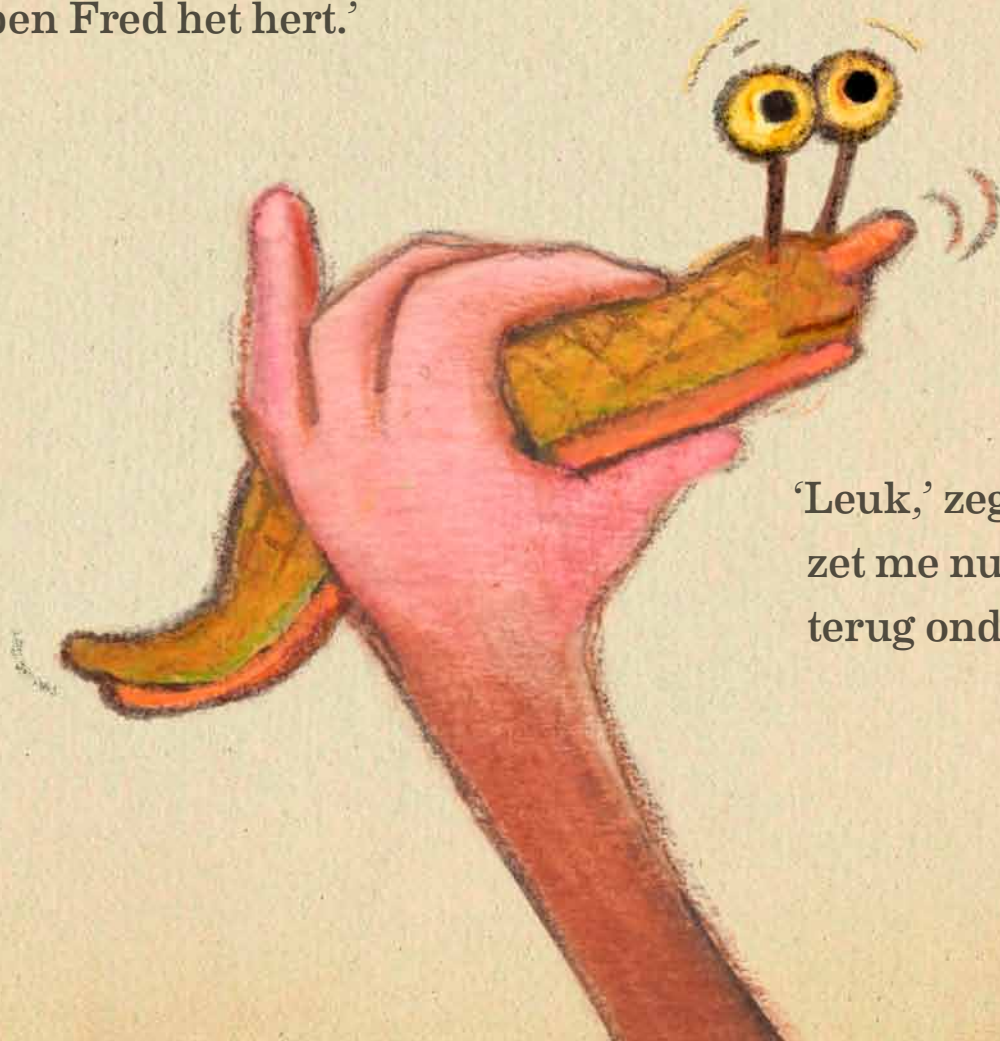
En... hé, wat is dat?

Daar zit iemand! Een heel klein iemand.

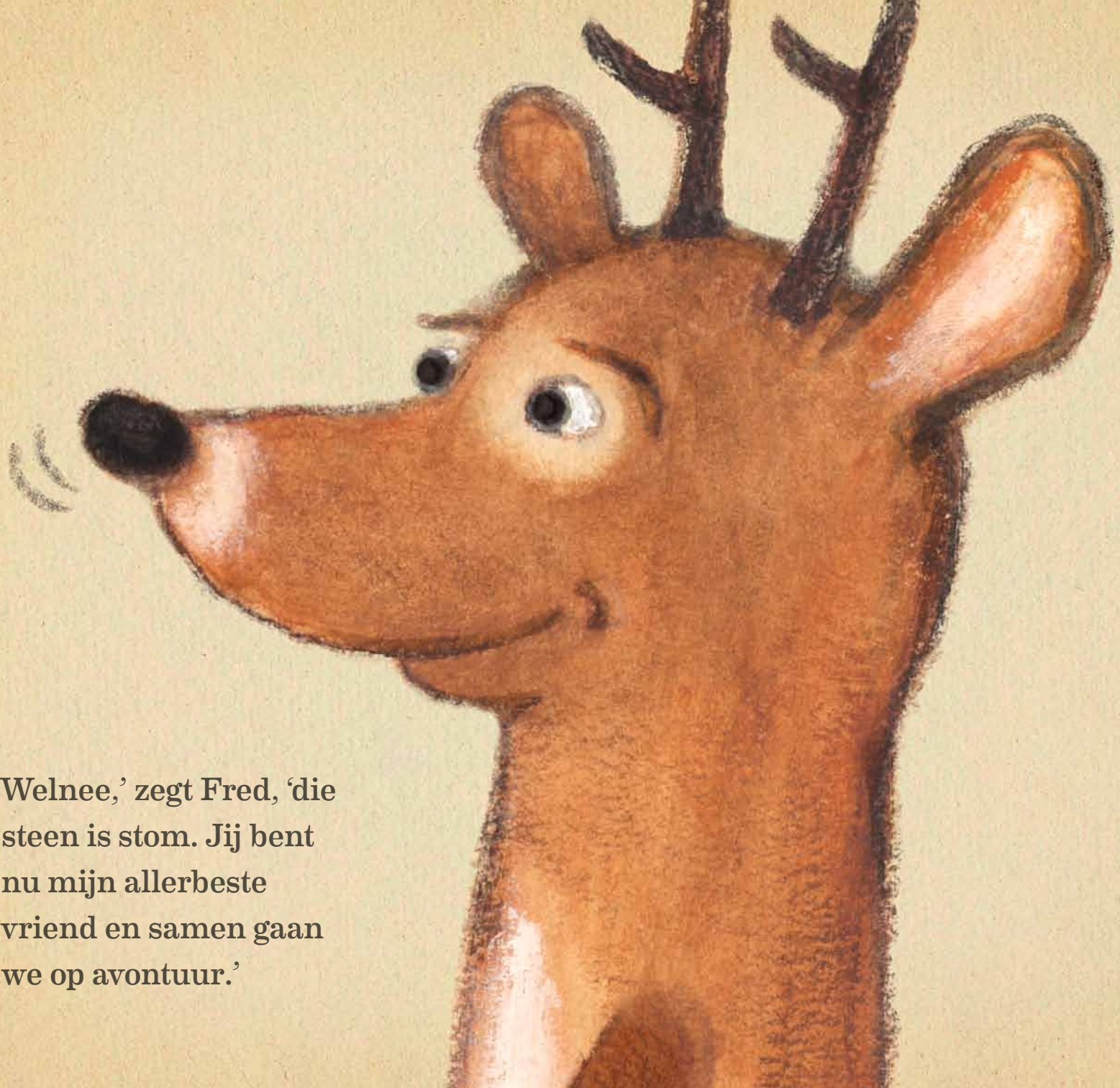

‘Hallo daar,’ zegt Fred, ‘wie ben jij?’
De iemand praat nogal zacht, dus Fred
tilt hem op: ‘Ik ben Piet de naaktslak.’
‘Aha, nou, ik ben Fred het hert.’

‘Leuk,’ zegt Piet, ‘maar
zet me nu maar weer
terug onder mijn steen.’

‘Welnee,’ zegt Fred, ‘die
steen is stom. Jij bent
nu mijn allerbeste
vriend en samen gaan
we op avontuur.’

En voor Piet iets kan zeggen,
zit hij al op Freds gewei.

Fred draaft meteen naar zijn
lievelingsboom waar Uil zit te slapen.

‘Uil, Uil, Uil!’ roept Fred,
‘wakker worden. Kijk
eens wie hier is: dit is
Piet, mijn nieuwe vriend.
Piet, dit is nou Uil.’

‘Hè get, Fred,’ zegt Uil,
‘moet ik het nou wéér
zeggen? Maak mij
niet wakker overdag!’
En hij doet zijn ogen
weer dicht.

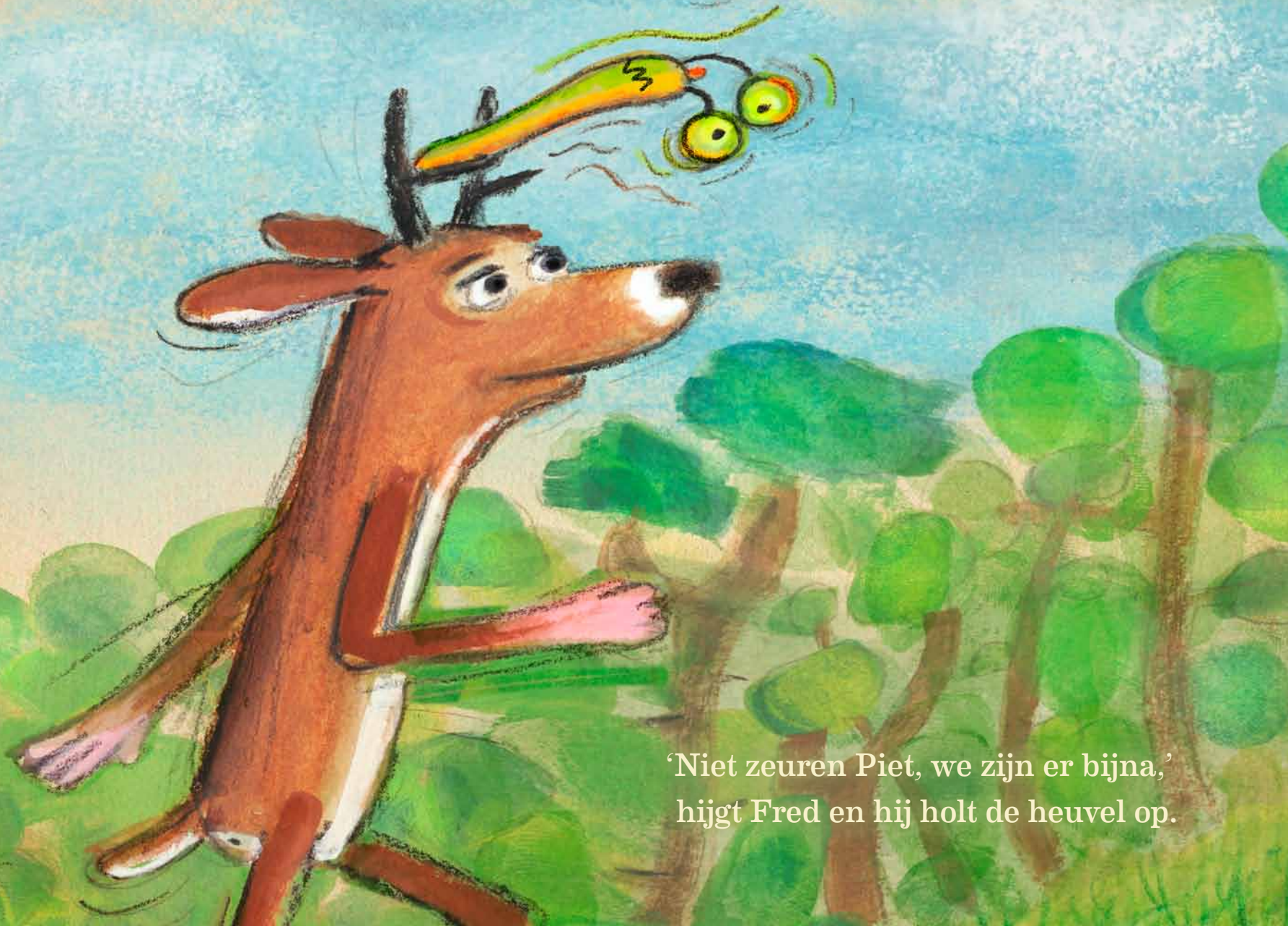

‘Kom,’ zegt Fred tegen Piet, ‘ik weet iets veel leukers dan die duffe uil. Ik ga je iets heel moois laten zien.’ Fred rent er alweer vandoor. Piet hobbelt mee.

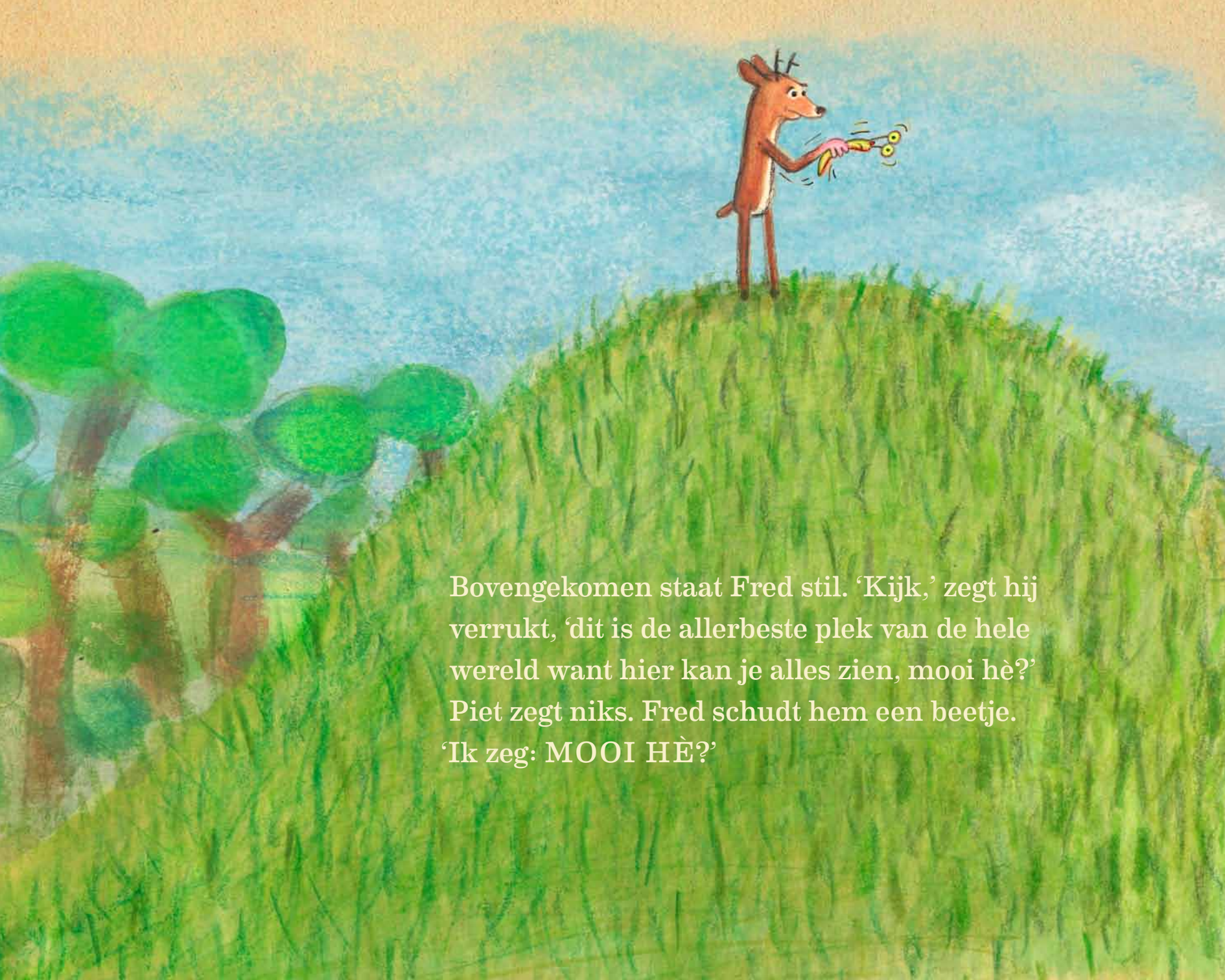

‘Niet zo hard,’ piept Piet,
‘ik ben een beetje misselijk.’

‘Niet zeuren Piet, we zijn er bijna,’
hijgt Fred en hij holt de heuvel op.

Bovengekomen staat Fred stil. ‘Kijk,’ zegt hij verrukt, ‘dit is de allerbeste plek van de hele wereld want hier kan je alles zien, mooi hè?’ Piet zegt niks. Fred schudt hem een beetje. ‘Ik zeg: MOOI HÈ?’

s a a a a

aaaaai!

brult Piet, een stuk harder dan je van
zo'n klein beestje zou verwachten.

‘Zo,’ zegt Fred. ‘Vind je dat saai? En deze prachtige bloem dan?’

saaaaaaai!

‘En dit steentje, kijk nou, als je eraan likt gaat het heel mooi glimmen!’

saaaaaaai!

‘Nou moe,’ zegt Fred,
‘En die wolk daar dan?
Dat lijkt wel een konijn.’

saaaaaaai!

‘Saai, saai?’ zegt Fred boos. ‘Je bent zelf saai!
Je bent een saaie Piet en een oervervelende vriend.’

Sorry...

mompelt Piet.

‘Ik doe het niet expres.

Ik vind er gewoon niks aan.’

‘Tja, maar wat wil je dan?

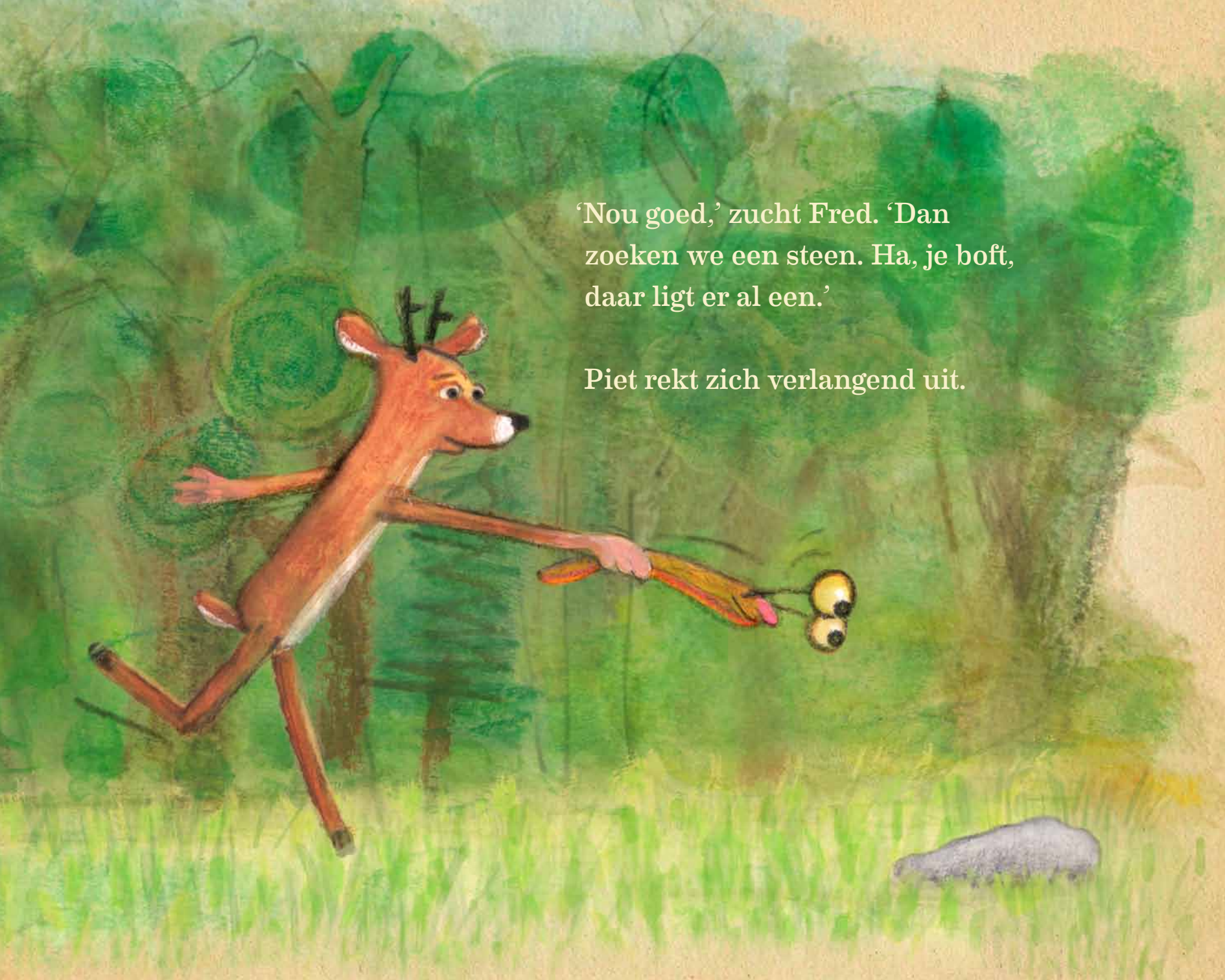
Wat vind je dan niet saai?’

‘Een steen. Een fijne, vochtige,
donkere steen.’

‘Huh, dat is toch pas écht
supersaai? Daar gebeurt nooit iets.’

‘Dat denk je maar,’ zegt Piet.

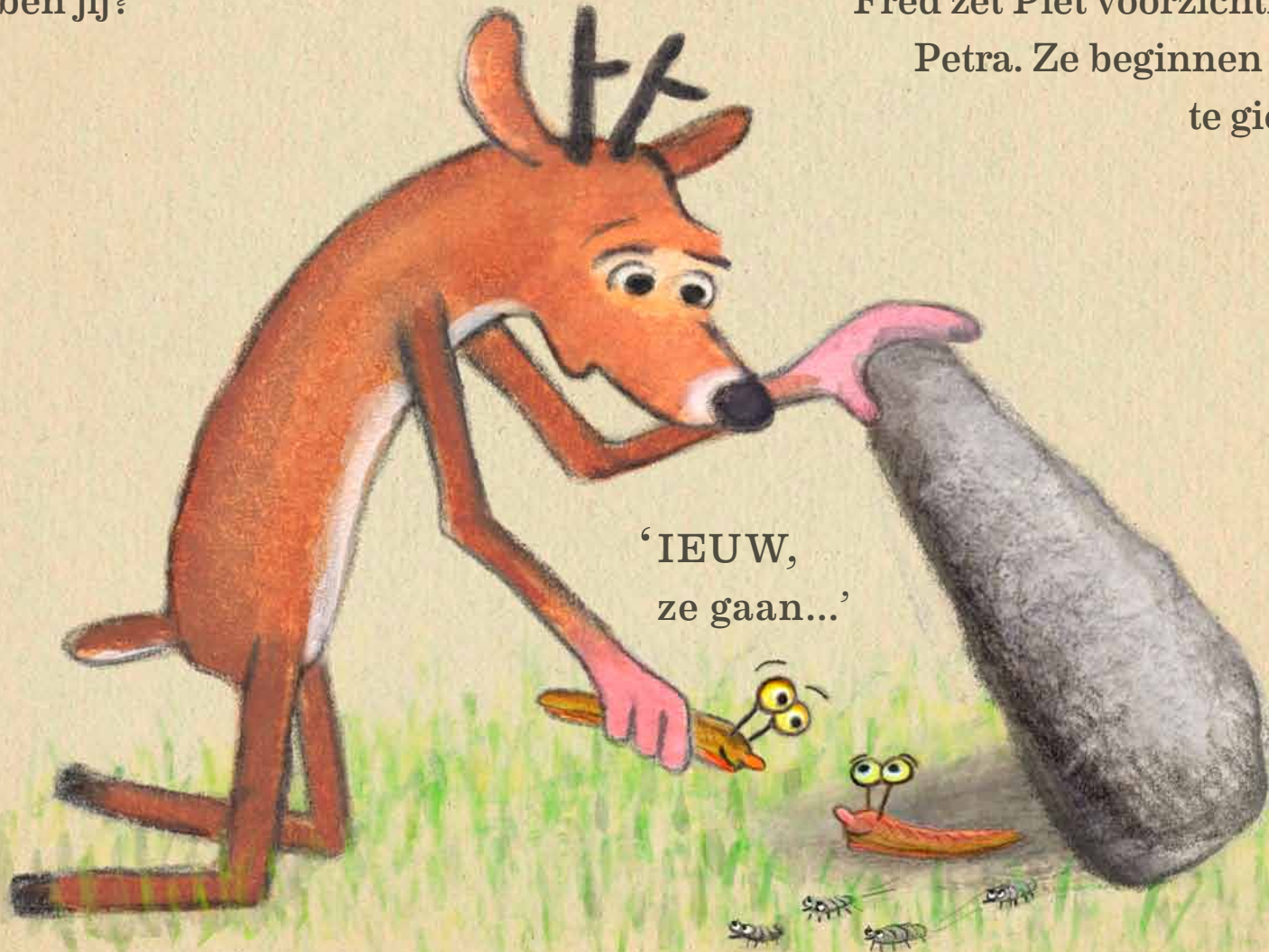
‘Nou goed,’ zucht Fred. ‘Dan zoeken we een steen. Ha, je boft, daar ligt er al een.’

Piet rekt zich verlangend uit.

Fred tilt de steen op. Daar
zit een dikke naaktslak.
'Hallo,' zegt Fred, 'en wie
ben jij?'

'Ik ben Petra,' zegt de slak zacht.
'Petra,' zegt Fred, 'dit is Piet,
Saaie Piet.'
Fred zet Piet voorzichtig naast
Petra. Ze beginnen meteen
te giechelen.

'IEUW,
ze gaan...'

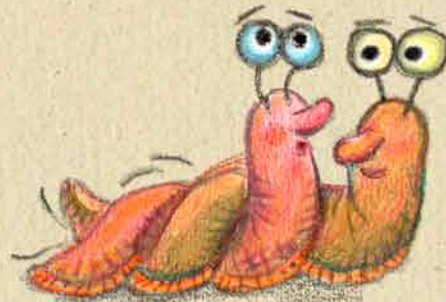

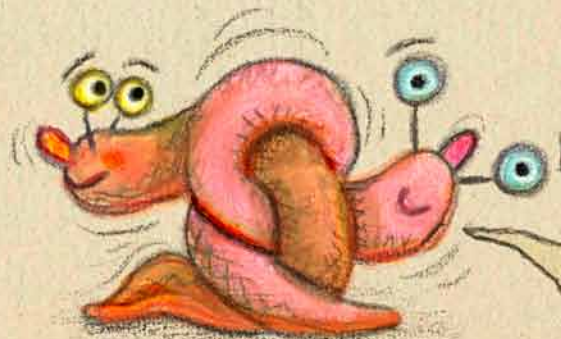
...SLAKKEPLAKKEN!

‘Ik ga maar eens...’
zegt Fred.

‘Ja goed, sorry dat ik zo’n saaie Piet ben.’

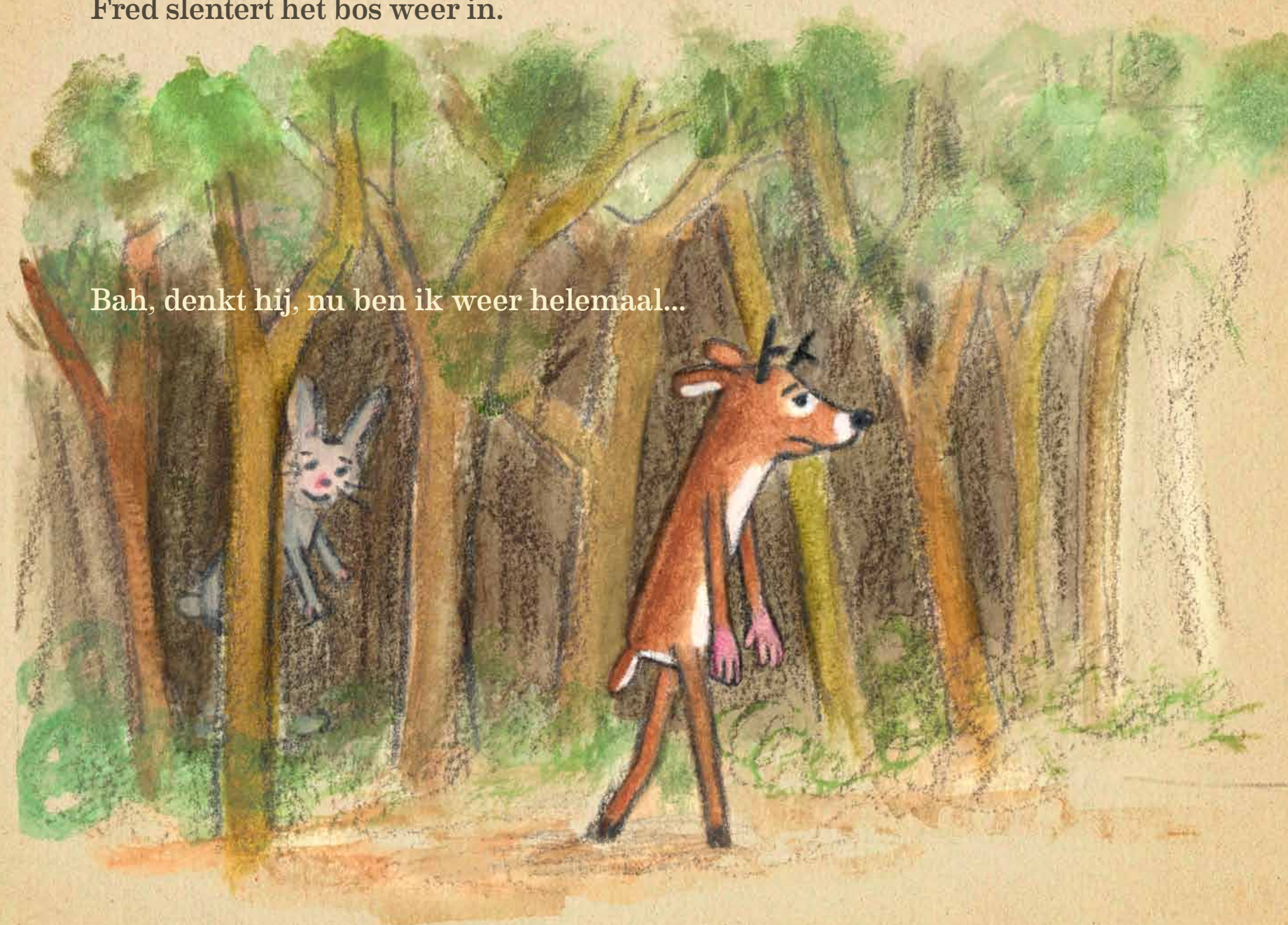

Saaie piet?
Ik dacht
het NIET!

Fred slentert het bos weer in.

Bah, denkt hij, nu ben ik weer helemaal...

BENG!

Daar botst Konijn tegen
hem aan.

‘Tikkie, jij bent hem!’
roept Konijn en hij rent
ervandoor.

Joepie, denkt Fred blij, IK BEN HEM.
En hij holt achter Konijn aan.

Ze spelen de hele middag pakkertje.

En als ze moe zijn gaan ze boven
op de heuvel zitten uithijgen.

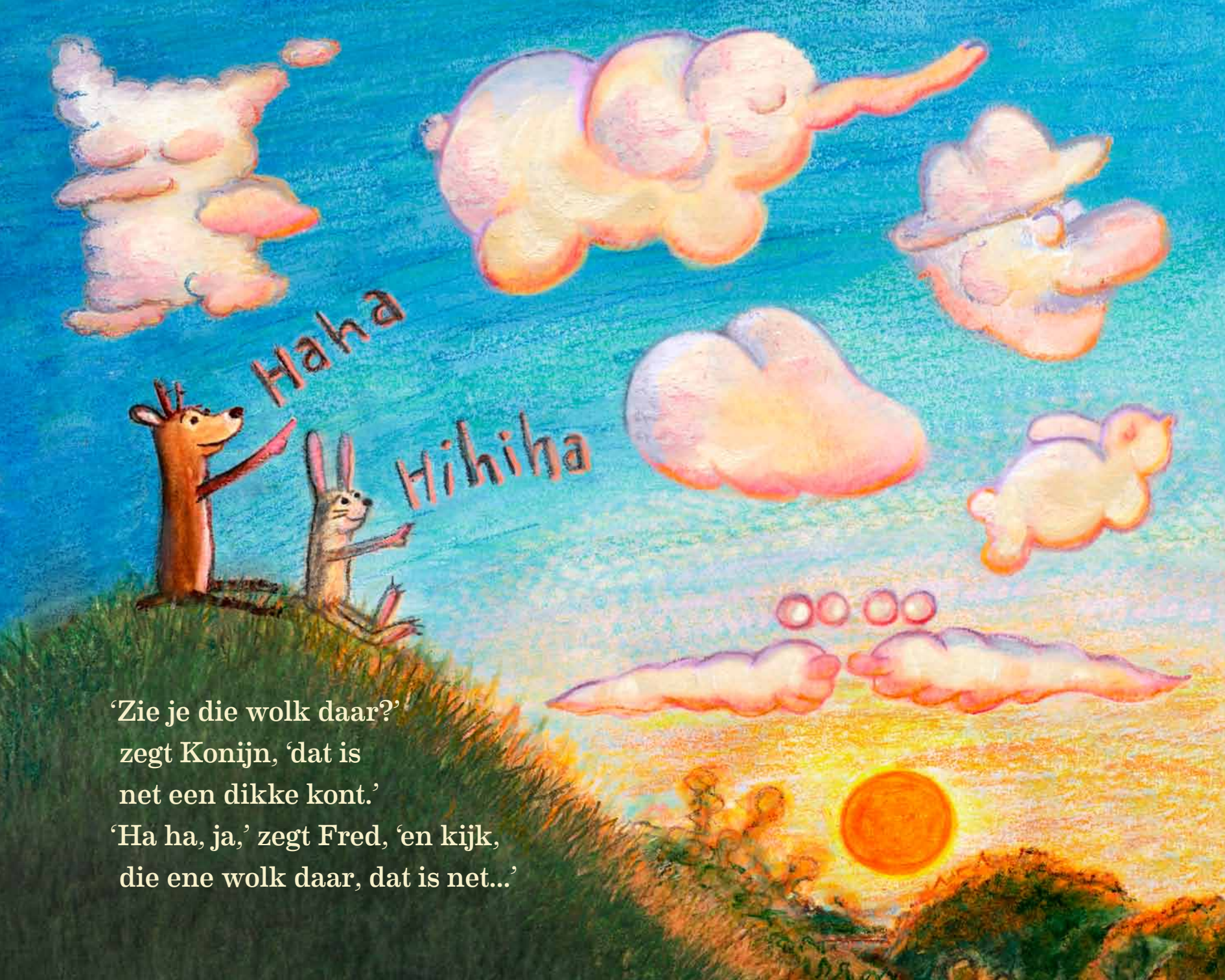

‘Weet je, Konijn,’
zegt Fred als ze boven zijn.
‘Samen met jou is NIKS saai!
Zelfs niksen is niet saai.’

En samen gaan ze zitten niksen.

‘Zie je die wolk daar?’
zegt Konijn, ‘dat is
net een dikke kont.’
‘Ha ha, ja,’ zegt Fred, ‘en kijk,
die ene wolk daar, dat is net...’